

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

97. திருவெண்பா (1)

*(நேரிசைவெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

*திருவாசகம் திருவெண்பாவைத் தழுவியது.

Tiruvvasagam

திருவாசகம்-திருவெண்பா

வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன் செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து.

அணைந்தோர் தன்மை

வெண்பா யாப்பினால் ஆகிய பகுதி, `திருவெண்பா` எனப்பட்டது. இதற்குப் பொருள்பற்றிப் பெயரிடாமையின், இது, பல்வகைப் பொருள் பற்றியும் வருவதாகும். `அணைந்தோர் தன்மை` என்ற முன்னோர் குறிப்பும் இதனை ஒருவாறு விளக்குவதேயாம். அணைந்தோர் - சிவனை இவ்வுலகத்தில் பெற்றோர். இவரை, `சீவன் முத்தர்` என்ப. வெண்பா யாப்பினால் ஆயவற்றை இறுதிக்கண் வைக்கக் கருதி இங்குக் கோத்தனர். திருத்தசாங்கமும் வெண்பா யாப்பினாலாயிற்றாயினும், பொருளியைப் பற்றி அதனைக் குயிற் பத்தின் பின்னாகக் கோத்தனர். இது, திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது, திருப் பாட்டுக்களையுடையது.

Ramana Sannidhi Murai

1192. எந்தை ரமணன் இயல்புஉணரின் யாவரு(ள்)ளும்
பந்தமு ஞானப் பரம்பொருள்காண் - அந்தப்
பொருண்முடிவு தேறஅப் பொய்யா மொழியோன்
அருண்மொழியே ஆகமச் சான்றும். 1
1193. நன்றுஅன்று உலகியல்நீ நாடல் எனக்குரியாய்
என்றுஎன்று இயம்பி இரும்புழற்கே - என்றென்றும்
பொல்லேனை ஆண்ட புகழ் வேங்கடரமண
நல்லோனை நாடிற்று என்நெஞ்சு. 2
1194. கரிசனத்தில் ஒப்பறு மெய்க்கண்ணுடைய வள்ளல்
பரிசனத்து மெய்யன்பர் பார்க்கத் - தரிசனத்து
வாயிலால் புக்கு மதிமத்தனைச் சித்தமே
கோயிலாக் கொண்டான் குறித்து. 3
1195. மாண்தகு பொன்னம்பலமா(ய்) மாணிக்கவாசகர் நெஞ்சு
ஈண்டி உறைந்த இறை ரமணன் - பாண்டித்
தகு வெள்ளியம்பலமாச் சார்ந்தான் என்வெள்ளை
மிகும் உள்ளம்தும் விழைந்து. 4
1196. என்னைக் கரந்து எவற்றின்கணும் பொருளா(க)
என்னைக் காண்பித்த இயல்பதனால் - என்னையொன்றி
இன்றியவை இல்பொருளாக் கண்டேன் இதுஅதுவாத்
துன்று(ம்) ரமணன்செய்த சூது. 5
1197. தாதாடு தாமரைப் பொற்தாள்கட்குத் தவறியுநான்
தீதோ கனவினுமே தேர்ந்தறியேன் - யாதோமுன்
செய்தேன்போல் சிந்தித்து என்சிந்தனைக்கே கோத்திட்டான்
கைதேர்ந்த வேங்கடன் வேல்கண். 6
1198. கொளையுலாம் என்றன் கொடும்பிறவித் தாவக்
களையெலாம் போக்கிற்று கண்டீர் - குளிர்மதியம்
போல்கின்ற வேங்கடன்கண் பொங்கு திருவருளால்
கால்கின்ற தண்ணென் கதிர். 7
1199. வெறி ஆணவத்தால் விஷயத்தைப் பற்றிப்
பெறலாகும் இன்ப முழுபித்தம் - பிறவா
இறவா மெய்ஞ்ஞான ரமணைசன்அடி என்றும்
மறவாமை ஒன்றே மகிழ்வு. 8
1200. ஒழுங்குபெறத் தன்னை உபாசிப்போர்க்கு இன்பம்
வழங்கும் உதாரகுண வள்ளல் - தொழுங்குலமாய்

- யார்க்கும் சரணும் இறைமணன் தாளேஎன்
வாக்குமனம் சாரும் வழி. 9
1201. தேனெடு அமுதா(ம்)மதுரச் செம்பத(ம்) அன்பர்க்கும்அகப்
பேய்நடனம் ஆடும் பிறர்களுக்கு - யானெடுஎனது
என்பது முற்றித்து உவக்கும்இன்ப ரமணேச வள்ளல்
தன் பதுமத்தாளே சரண். 10
1202. தாழ்வற்ற வேங்கடன் தற்சார்ந்தோரைத் தற்பதத்து
வாழ்விக்கும் செந்தாமரைக் கழல்கள் - ஊழ்வகையாற்
சேவிக்கத் தித்திக்கும் செந்தேனே எம்மனோர்
ஆவிக்கு நல்ல அமுது. 11
1203. ஆபாத சூடமா ஆராவமுத வேங்கடன்தன்
சீபாத சிந்தனையால் சேருமே - சாவாத
புத்தமுதம் உண்டுஉவக்கும் புத்தேளிர்க்கும் புதிதாம்
சுத்தசிவ ஞான சுகம். 12
1204. பற்றற்ற பற்றும்அப் பற்றுஅன்றிப் பற்றும்தீத்
தொற்றற்ற நீர்மையால் தூயோராய்ச் - சற்றும்
வழுவாத வாய்மையால் வேங்கடவன் பாதம்
தொழுவார்கட்கு இல்லை துயர். 13
1205. காலையொடு மாலையும் எக்காலும் இயன்றவரை
வால ரமணேசன்அருள் வாழ்த்தியே - மூலமாய்
மன்னும்அவன் பாதம் வழிபடும் ஆற்றால்உயிர்க்குத்
துன்னும் அமுதத் துவம். 14
1206. அமுத உருவா அடியேனை ஆண்ட
அமித முழுமுதலாம் அண்ணல் - கமலமது
வெள்ளம் சுரக்கும்தாள் வேங்கடனை உள்ளுவார்
உள்ளம் சுரக்கும் இன்பஊற்று. 15
1207. இதயத் தடத்துடு எழில்நலம் பெற்றுஓங்கும்
சுதத(ம்) மலர்ந்து உபசாந்தத்தேன் - எதிரும்
பரிபக்குவர்க்குப் பரம உபகாரம்
புரி வித்தக ரமணப்பூ. 16
1208. குன்றின் மேலிட்ட குலவிளக்குப்போல் அன்பர்
மன்றன் மேலிட்ட மனத்துஒளிர்வோன் - என்றன்மேல்
ஆர்வமொடு காரார் அகஇருளைப் போக்கினான்
தேவ ரமணேசன் சிறந்து. 17
1209. குருவாம் திருக்கோலம் கொண்டுஎன்னை ஆண்ட
திருவேங்கட ரமண தேவன் - அருளாம்
தெருள்சேர் இதயத்தார் சேரார் எஞ்ஞான்றும்
மருள்சேர் உலக மயல். 18

1210. ஆண்டுக்கு ஒருமுறைதன் அண்ணாமலைப் படிவத்து
 ஈண்டு பரஞ்ஜோதி இலக்குவான் - ஆண்டு உயக்கொண்டு
 என்னை அளித்த ரமணேசன் முழுமதிசேர்
 நன்னயம்ஆர் கார்த்திகை நாள். 19
1211. அந்த நன்னாள்ஒன்றே அல்லால் அநுதினமும்
 தொந்தம்அறு சொந்த சொருபமாய் - அந்த ஒளி
 சிந்தைக்கு அபிமுகமாய்ச் சேரஉபாசிப்பார் தம்
 புந்தித் திமிரம்அறப் போம். 20
1212. பொன்மயமாம் சோணைப் பொருப்புஅரசாம் வேங்கடவன்
 பன்மயமாக் காண்குறும்இப் பார்இடத்தைச்-சின்மயமாம்
 தன்மயமாக் காட்டும் சதுர்அறிந்த நல்லடியார்க்கு
 இன்மையதாம் பொல்லா இருள். 21
1213. பன்றியோடு அன்னப் பறவையும் காணாததனி
 வென்றிசேர் மெய்ஞ்ஞான வேங்கடன்தான்-என்றுபோல்
 என்றும் ஒளிவிடுமே எஞ்சா முழுமனத்தோடு
 ஒன்றும் அடியார் தம்உளத்து. 22
1214. எங்கும் முகம்எய்ந்த இறையோடு உயிர்கலக்கும்
 சங்கம்உக வேங்கடவன் சந்நிதிக்கே - துங்கமிகு
 பக்தியில் தோய்வார் பசுத்துவம்போய் ஆன்மபர
 சித்திஉற்று உய்வர் தெளிந்து. 23
1215. யாவரே தம்இதயத்து எந்தை ரமணனைத்தாம்
 ஓர்வரோ அன்னார் உறப்பெறுவர் - மேவும்
 அவன்சொருபமாம் இன்னருள் விழியால் யாவும்
 சிவ சொருபமா மெய்த் தெளிவு. 24
1216. மன்றம் சிற்றம்பலமா மாணிக்கக்கூத்து உகந்தான்
 இன்றும் சிந்தாகுலங்கள் ஈடழியப் - பொன்றும்காண்
 என்றென்று நோக்கி எதிர்நின்ற வேங்கடனை
 நன்றுஒன்றக் காண்மின் நயந்து. 25
1217. உன்முகம் ஓர்கல்கண்டு உ(ள்)ன(ம்) மகிழ்ந்தோர் மேன்மேலும்
 நின்மகிமை அன்றி நினைவரோ - தன்மயமாம்
 தேசுஅகத்தின் அன்றி வெளிச்சேர்வதாமோ உனது
 வாசகத்தை ஆய்ந்தோர் மனம். 26
1218. ஆண்ட ரமண நின்னடியார் மிக்குஆர்பரித்தல்
 பாண்டவர் துதோடு மலர்ப்பங்கயனும்-காண்டல்லிலாது
 அன்று இடைந்த நின்தான் அருள்வலத்தால் இன்றுயாம்
 சென்று அடைந்தேம் என்னும் செருக்கு. 27
1219. அடியேன் வழிபாட்டுக்காக மகிழ்ந்து ஏதும்
 கொடையாக நல்கக் குறிக்கின் - சடைமேல்

குழந்தைமதி சூடும் குழக ரமணேச
குழந்தைமதி என்றும் கொடு. 28

1220. ஆண்டாய் என்கும்பீடு அரைக்கும்பீடு ஆகாது
தூண்டா மணிவிளக்காம் தோன்றலே - மூண்டகந்தை
உன்னினு(ம்) நான்என்னும் வேரோர் முதல்உண்டு என்னும் மயல்
பின்னமதி பொன்றப் பிள. 29

1221. அண்ணாமலையில் போன்று ஆதி பராசக்தியோடு
எண்ணுவார்க்கு எல்லாம் இத(ம்) நல்கித் - தண்ணூர்
முகவாபுரிக் கண்ணும் மூர்த்தி ரமணேசன்
தக விறற்றிருந்தருள்வன் தான். 30

1222. சென்னை ரமணசிவமச் சீர்பெறஎன் சித்தத்தை
நன்னர் ஒளிர்விக்கு(ம்) மெய்ஞ்ஞானகுரு-என்னவந்து
ஆண்ட ரமணேசன் அருள்ஆழி மடைதிறந்து
மூண்டுஎழுக ஞால(ம்) முழுது. 31

திருச்சிற்றம்பலம்

*இந்நூல் புகல்வது ஞானப் பொருளாம் எனவியையும்.